

Iubita Mea...

Danab

Iubita Mea... ți-am pregătit cununa,
Cu mii de stele și lumini și flori...
În inimă, ți-am așezat arvuna,
Puterea Mea.. să poți zbura spre zări..

Iubita Mea.. mereu te țin de mână
Chiar dacă treci prin valuri și suspini,
Când norii suferinței se adună,
Te vezi străină.. iar, printre străini!

De-atâtea ori te-a prins descurajarea
Și-ai stat plângând în vremea de ispită.
Zdrobindu-ți inima.. însă răbdarea
Atuncea, s-a făcut desăvârșită..

Iubita Mea.. îți dăruiesc iubirea
În clipele târzii când plângi cu-amar,
Atât aș vrea.. doar să-ți ridici privirea
Spre cer.. și vei primi picuri de Har!

Mai e puțin din noapte.. mai veghează..
Când stelele pe cer, din nou se-ascund,
În ceruri, florile în cânt, vibrează
Te-așteaptă ca să intri triumfând,

Pe porți de Slavă, în cetatea sfântă!
Când mii și mii de îngeri vor privi
Cum tu, împodobită pentru nuntă,
Vei străluci etern în veșnicii!

Îți voi cânta atunci, cântarea noastră
Așa cum nimeni.. nimeni n-a cântat...
Și vom zbura spre zarea cea albastră,
Uitând c-ai suferit aici, odat...

03.05.2017